

блюствовѣ, а найвече, ето, не (е) праздна изъ блудодѣланіе. И рече Іуда : извадете ѿ вонка, и нека ѿ изгорагъ.

25 И когато ѿ изведоха на вонка, испрати она на свекоратъ си, и казѣваше : изъ человекѣ-катъ, на-когого (сж) тѣѿ (нѣща у мене), выдохъ неправдна : и рече іоше : познай, молимъ, чѣй (е) печатѣо, и гърлещнико, и таѿ тоѿга.

26 И Іуда позна (ги) : и рече : (таѿ е) по праведна ѿ мене, защото не ѿ дадохъ на Гила сына ми. И вѣке ошеднашъ не ѿ позна.

27 И на което време щеше да роди, ето, близнацы во чрево то и.

28 И като раждаше, (едното) поави вонка ржката : и бабата зема, та върза на ржката мѣ нишка червена, и казѣваше : той излѣзе первый.

29 А каквото оттрѣгна надиръ ржката си, излѣзе братъ мѣ : и она рече : каква ли развала направилъ си ? на теке (нека е) развалата. за това се нарече името мѣ Фарезъ (развала).

30 И послѣ излѣзе братъ мѣ, който имаше червената нишка на ржката си : и наречесе името мѣ Зарѣ (зоравный).

ГЛАВА ѿо.

(Іосифова почеть, и вѣрность.)

А Іосифъ се снѣма во Егѣпетъ : и Петерфрѣи дворникъ Фарасовъ, начальникъ на-тѣлохранителите, человекъ Егѣптанинъ, кѣпи го изъ ржцете на-Исмаилитаньте, които го снѣмаха тамш.

2 И вѣ Господъ сосъ Іосифа, и (той) вѣ чело-